



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22758/2023
09.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Снежана Станковић, адвокат из ..., ради предаје ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3558/22 од 07.04.2023. године, у седници одржаној дана 09.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3558/22 од 07.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3558/22 од 07.04.2023. године утврђено је да је жалба тужиоца изјављена против става трећег изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 2808/17 од 11.06.2019. године, исправљена решењем истог суда П 2808/17 од 25.12.2019. године повучена (став први изреке). Укинута је пресуда Основног суда у Прокупљу П 2808/17 од 11.06.2019. године, исправљена решењем истог суда П 2808/17 од 25.12.2019. године и пресуђено тако да се одбија као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужене обавезу да му предају 1/2 ванкњижног објекта По+П+С укупне површине 159,96 м², од чега површина подрума износи 20,80 м², приземља које се састоји од ходника, дневне собе, кухиње, две спаваће собе, купатила, степеница укупне површине 65,08 м², спрата који се састоји од ходника, дневне собе, кухиње, две спаваће собе, купатила, степеништа и терасе укупне површине 70,08 м² или укупно 159,96 м², те стамбеног помоћног објекта који се састоји од улаза, дневног боравка, кухиње, оставе, дечије собе, купатила, укупне површине са помоћним објектима 107 м² и друге помоћне зграде, а који ванкњижни објекти су саграђени на катастарским парцелама 675/1 шума површине 3,53 ара, 675/2 шума у реку површине 3,46 ара, 676 шума у реку површине 3,54 ара, 377/1 шума утрина површине 2,46 ари, 677/2 шума утрина површине 5,88 ари, 678 шума уз насип 1,35 ари, 679 шума утрина површине 1,90 ари, 680 шума до насипа површине 2,59 ари, 681 шума до насипа површине 1,60 ари, 682 шума до насипа површине 1,79 ари, 683 утрина површине 1,65 ари, 684 шума утрина површине 1,40 ари и 685 шума уз насип површине 1,65 ари,

испражњене од лица (став други изреке). Обавезан је тужилац да туженима исплати трошкове парничног поступка у износу од 125.000,00 динара (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба Закона о парничном поступку и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23 – други закон), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Неосновано ревидент наводи да је другостепени суд учинио битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 10. Закона о парничном поступку јер је одлучено о захтеву о којем је раније одлучено. Ово стога јер у пресуди П 1625/15 од 28.10.2016. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 713/17 од 03.04.2017. године одлучено је о захтеву овде тужених за утврђење истовестности катастарских парцела против тужених ДД и ЂЂ. У овој парници одлучено је правноснажно о захтеву тужиоца АА против тужениних ББ, ВВ и ГГ ради предаје поседа. Да би навод ревидента да постоји правноснажно пресуђена ствар био основан потребно је да постоји идентитет странака у истој или обрнутој улози, идентитет тужбеног захтева и идентитет чињеничног основа. У овом случају не постоји идентитет тужбеног захтева нити идентитет странака.

Према утврђеном чињеничном стању, ДД је кривичном пресудом оглашен кривим због саобраћајне несреће у којој је погинуо супруг и отац овде тужених. По окончању кривичног и парничног поступка ДД је правноснажном пресудом Општинског суда у Нишу П 2186/08 од 24.04.2009. године обавезан да туженима исплати одређену суму новца на име накнаде нематеријалне штете. Како ДД то није учинио, тужене су покренуле извршни поступак пред Општинским судом у Прокупљу који је заведен под бројем И 4597/10 ради намирења свог новчаног потраживања пописом, проценом и продајном непокретности дужника ДД. У поступку извршења дана 07.12.2011. године донет је закључак о продаји непокретности 1/2 породичне стамбене зграде и помоћне зграде које се налазе на катастарској парцели .. КО ... и 1/2 кп број .. КО ..., а затим су закључком Основног суда у Прокупљу И 4597/10 од 18.02.2013. године наведене непокретности додељене ББ и ГГ као извршним повериоцима закључком Основног суда у Прокупљу И 4597/10 од 25.03.2013. године и исте непокретности предате су у својину извршним повериоцима ББи и ГГ. У току извршног поступка тужилац је као купац са ДД као продавцем закључио уговор о купопродаји непокретности и исти оверио 07.03.2013. године под Ов 3 број 436/16, између осталог и о продаји 1/2 ванкњижног објекта од 159,96 м², стамбено помоћног објекта од 107 м² и друге помоћне зграде које су саграђене на катастарским парцелама број 675/1, 675/2, 676, 677/1, 677/2, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684 и 685. По закључењу уговора Служба за катастар непокретности Меровина је дана 19.03.2013. године извршила укњижбу непокретности које су биле у евиденцији Службе за катастар непокретности на име тужиоца, а решење је постало извршно 19.04.2013. године. На основу налаза и мишљења вештака геодетске струке Жарка Ђорђевића од

29.03.2019. године идентификована је парцела .. која је означена као парцела у поступку извршења Основног суда у Прокупљу И 4597/10, али је утврђено да на истој не постоји ниједан објект нити се виде остаци било ког објекта. Стамбена зграда означена бројем 1 која је предмет тужбеног захтева налази се на катастарској парцели 676, 677/2 и 677/1, приземна помоћна зграда означена бројем 2 налази се на катастарској парцели 675/1 и 675/2, док се приземна помоћна зграда означена бројем 3 налази на катастарској парцели 683, 684 и 685. На основу извршеног увида у списе предмета И 4597/10 утврђено је да је у том поступку обављено вештачење од стране вештака грађевинске струке Мирјане Глушенко Видаковић ради утврђења вредности објеката који су били предмет извршења. На основу налаза и мишљења вештака грађевинске струке, утврђено је да је површина објеката који су били предмет извршења у предмету И 4597/10 следеће: укупна корисна површина подрума, приземља и спрата износи 159,96 м², укупна корисна површина помоћне просторије 107 м², а површина подрума износи 20,80 м². Приземље се састоји од ходника, дневне собе, кухиње, две спаваће собе, купатила, степеница укупне површине 65,08 м², а спрат се састоји од ходника, дневне собе, кухиње, две спаваће собе, купатила, степеништа и терасе укупне површине 70,8 м², што у потпуности одговара опису и површини објеката које су предмет овог парничног поступка, а које површине су из налаза и мишљења вештака Мирјане Глушенко Видаковић унете у уговор о купопродаји непокретности закључен између тужиоца и ДД Ов 3 број 436/13 од 07.03.2013. године. Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 713/17 од 03.04.2017. године преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу П 1625/15 од 28.10.2016. године и одбијен тужбени захтев тужила да се утврди да је породична стамбена зграда и помоћна зграда које су им предате по основу закључка о предаји непокретности И 4597/10 од 25.03.2013. године налазе на парцели број 675/1, кп број 675/2, кп број 676, кп број 677/1, кп број 677/2, кп број 678, кп број 679, кп број 680, кп број 681, кп број 682, кп број 683, кп број 684 и кп број 685 јер тужени ГГ и ББ које се у тој парници биле тужиле нису понудиле доказе на основу којих би се утврдило да постоји идентитет непокретности које су им предате по основу закључка Основног суда у Прокупљу И 4597/10 са непокретностима које се налазе на кп 677/1, 677/2, 676, 675/1 и 675/2. Другостепени суд је утврдио да приликом вештачења и идентификације предметних објеката није излазио геометар који би извршио идентификацију парцела на којима се налазе објекти, већ су странке суду и вештаку показале објекте које треба вештачити.

На основу овако утврђеног чињеничног стања другостепени суд је закључио да тужилац није стекао право својине на предмету извршења, већ су то право стекле тужене на основу одредбе члана 20. Закона о основама својинскоправних односа.

По становишту Врховног суда другостепена пресуда донета је правилном применом материјалног права којима се уређује стицање права својине на основу одлуке државног органа и на основу одредаба садржаних у члановима Закона о извршењу и обезбеђењу који је био на снази у време предаје непокретности туженима у државну.

С обзиром на то да је, у конкретном случају, у поступку извршења дана 07.12.2011. године донет закључак о продаји непокретности 1/2 породичне стамбене зграде и помоћне зграде које се налазе на катастарској парцели .. КО ... и 1/2 кп број ..

КО ..., а затим су закључком Основног суда у Прокупљу И 4597/10 од 18.02.2013. године наведене непокретности додељене ББ и ГГ, као извршним повериоцима и закључком Основног суда у Прокупљу И 4597/10 од 25.03.2013. године исте непокретности предате су у својину извршним повериоцима ББ и ГГ, то су оне постале власници тих објеката на основу одлуке државног органа. На основу одлуке извршног суда тужене су у фактичкој државини објеката који је био имовина извршног дужника.

Тужилац тражи да му се преда државина на наведеним земљишнокњижним објектима јер их је стекао на основу уговора о купопродаји са извршним дужником у току трајања извршног поступка. Управо тако описани објекти су процењени у извршном поступку и предати у државину туженима. Са управо тим објектима извршни дужник је располагао током извршног поступка. Овакво располагање на основу одредбе члана 20. став 7. Закона о о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 31/11...139/14) који се примењивао на основу одредбе члана 358. истог Закона не производи правно дејство располагања имовином, јер је располагање учињено након пријема решења о извршењу, због чега је извршење и спроведено. Околност да је погрешно означена катастарска парцела на којој се налазе неукњижени објекти није од утицаја, јер је извршни дужник располагао управо истим објектима који су пописани и процењени у извршном поступку и били предмет извршења. Стога право купца на државину описаних објеката не може бити јаче од права тужених стечених у извршном поступку, када су у питању ствари отуђене у току извршног поступка.

Тужене су стекле државину и својину на основу члана 20. став 2. Закона о основама својинскоправних односа. Ради се о изворном стицању права својине самом одлуком – актом надлежног органа. Отуда произлази да се у овом поступку не може оцењивати правилност рада извршног суда, а на чему се практично темељи ревизија, јер од тога не зависи стечено право тужених, а то је право својине на неукњиженим објектима.

Из свега изнетог, одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**